

ЛОБІЮВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ БЕЗПЕКОВИМ ЗАГРОЗАМ

Лобіювання є одним із найважливіших інструментів публічного управління, який дозволяє зацікавленим групам впливати на прийняття рішень органами державної влади. У сфері національної та державної безпеки лобіювання може використовуватися як для запобігання, так і для протидії безпековим загрозам. Лобіювання може використовуватися для запобігання безпековим загрозам шляхом впливу на формування державної політики безпеки. Так, лобістські групи можуть виступати за розробку та реалізацію заходів, які спрямовані на:

1. Підвищення обороноздатності держави, зокрема шляхом збільшення військових витрат, закупівлі новітнього озброєння та військової техніки, розвитку оборонних технологій.

2. Забезпечення безпеки громадян та території держави, зокрема шляхом посилення контролю на кордонах, боротьби з тероризмом та організованою злочинністю, забезпечення безпеки критичної інфраструктури.

3. Захист національних інтересів у різних сферах, зокрема економічній, політичній та соціальній [1].

Наприклад, лобістські групи, які представляють інтереси оборонної промисловості, можуть впливати на прийняття рішень щодо збільшення військових витрат, розробки та закупівлі нового озброєння. Лобістські групи, які представляють інтереси правоохоронних органів, можуть впливати на прийняття рішень щодо посилення контролю на кордонах, боротьби з тероризмом та організованою злочинністю. Лобістські групи, які представляють інтереси бізнесу, можуть впливати на прийняття рішень щодо захисту національних інтересів у сфері економіки, зокрема шляхом захисту вітчизняних виробників від іноземної конкуренції.

Лобіювання може також використовуватися для протидії безпековим загрозам шляхом впливу на реалізацію державної політики безпеки. Так, лобістські групи можуть виступати за:

1. Вчасне виявлення та оцінку безпекових загроз, зокрема шляхом сприяння розвитку системи розвідки та безпеки.

2. Розробку та реалізацію ефективних заходів протидії безпековим загрозам, зокрема шляхом застосування військової сили, економічних санкцій, дипломатичних заходів.

Наприклад, лобістські групи, які представляють інтереси військових, можуть впливати на прийняття рішень щодо підвищення ефективності розвідки та безпеки. Лобістські групи, які представляють інтереси економістів, можуть впливати на прийняття рішень щодо розробки та реалізації економічних санкцій проти країн, які становлять безпекову загрозу. Лобістські групи, які представляють інтереси дипломатів, можуть впливати на прийняття рішень щодо проведення переговорів з країнами, які становлять безпекову загрозу.

Лобіювання є інструментом, який дозволяє зацікавленим групам впливати на прийняття рішень органами державної влади. Цей інструмент може використовуватися як для просування загальнодержавних інтересів, так і для просування вузькогрупових інтересів, які можуть суперечити національним інтересам.

У сфері безпеки цей ризик є особливо високим, оскільки в цій сфері часто стикаються інтереси різних груп, які можуть мати протилежні цілі. Наприклад, інтереси оборонної промисловості можуть суперечити інтересам громадянського суспільства, яке виступає за скорочення військових витрат. Інтереси бізнесу можуть суперечити інтересам державної безпеки, якщо бізнес прагне вести діяльність в країнах, які становлять безпекову загрозу.

Для того, щоб мінімізувати цей ризик, необхідно забезпечити прозорість та підзвітність лобіювання у сфері безпеки. Це означає, що необхідно знати, хто лобіює, які інтереси він представляє, і які аргументи він наводить.

Прозорість та підзвітність лобіювання у сфері безпеки є важливими для забезпечення захисту національних інтересів. Прозорість означає, що необхідно знати, хто лобіює, які інтереси він представляє, і які аргументи він наводить. Підзвітність означає, що необхідно забезпечити відповідність лобіювання закону та принципам доброчесності.

Прозорість можна забезпечити шляхом створення реєстру лобістів, який міститиме інформацію про їхні імена, організації, які вони представляють, та інтереси, які вони просувають. Підзвітність можна забезпечити шляхом створення органів, які будуть контролювати дотримання лобістами закону та принципів доброчесності [2].

Ось деякі конкретні заходи, які можуть бути вжиті для забезпечення прозорості та підзвітності лобіювання у сфері безпеки:

1. Створення реєстру лобістів, який міститиме інформацію про їхні імена, організації, які вони представляють, та інтереси, які вони просувають.
2. Запровадження обов'язкових звітів лобістів про їхню діяльність.
3. Створення органів, які будуть контролювати дотримання лобістами закону та принципів доброчесності.

Впровадження цих заходів допоможе мінімізувати ризик використання лобіювання для просування вузькогрупових інтересів, які суперечать національним інтересам.

Лобіювання може бути використано для залучення широкого кола зацікавлених груп до формування та реалізації державної політики безпеки. Це може допомогти забезпечити більш ефективне реагування на безпекові загрози, оскільки воно дозволить враховувати інтереси всіх зацікавлених сторін. Лобіювання може використовуватися для того, щоб:

Надати інформацію та експертні оцінки органам державної влади. Зацікавлені групи можуть надати органам державної влади інформацію про безпекові загрози, їхні наслідки та можливі способи їхнього подолання.

Висвітлити різні точки зору на безпекові питання. Лобіювання може допомогти забезпечити різноманітність думок та поглядів у процесі формування державної політики безпеки.

Сприяти конструктивному діалогу між органами державної влади та зацікавленими групами. Лобіювання може допомогти створити атмосферу довіри та співпраці між органами державної влади та зацікавленими групами.

Ось деякі конкретні приклади того, як лобіювання може використовуватися для залучення широкого кола зацікавлених груп до формування та реалізації державної політики безпеки:

Лобістські групи, які представляють інтереси бізнесу, можуть виступати за розробку і реалізацію заходів, які спрямовані на захист бізнесу від безпекових загроз, таких як тероризм, кібератаки та контрабанда.

Лобістські групи, які представляють інтереси громадянського суспільства, можуть виступати за розробку і реалізацію заходів, які спрямовані на захист прав людини і демократичних цінностей у сфері безпеки.

Лобістські групи, які представляють інтереси національних меншин, можуть виступати за розробку і реалізацію заходів, які спрямовані на захист їхніх прав і інтересів у сфері безпеки.

Однак, важливо використовувати лобіювання таким чином, щоб мінімізувати ризик використання його для просування вузькогрупових інтересів, які суперечать національним інтересам. Для цього необхідно забезпечити прозорість та підзвітність лобіювання у сфері безпеки.

Отже, лобіювання є важливим інструментом публічного управління, який може використовуватися як для запобігання, так і для протидії безпековим загрозам. Використання лобіювання у сфері безпеки має бути прозорим та підзвітним, щоб забезпечити захист національних інтересів.

Список використаних джерел

1. Журба Ю.А., Гончаренко О.А. Лобізм: загальнотеоретичний аналіз. Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції. 2016. № 3. С. 9-12
2. Криштанович М. Ф. Механізми державної політики України щодо забезпечення національної безпеки. Публічне управління та митне адміністрування. 2019. № 3 (22). С. 248-253.